

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 4868/23
4.10.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Јелене Стојилковић, председника већа, Татјане Лемајић и Станиславе Митровић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Душко Стефановић, адвокат из Мионице, Горња Топлица бб, против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Јелица Павловић, адвокат из Ваљева, Војводе Мишића бр. 27, уз учешће лица које је пријавило мешање ВВ, ради утврђења, одлучујући о жалби туженог изјављеној против пресуде Основног суда у Ваљеву П 1684/19 од 24.2.2021.године, исправљене решењима истог суда П 1684/19 од 17.3.2023.године и П 1684/19 од 27.6.2023.године, у седници већа одржаној дана 04.10.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована жалба туженог и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Ваљеву П 1684/19 од 24.2.2021.године исправљена решењима истог суда П 1684/19 од 17.3.2023.године и П 1684/19 од 27.6.2023.године у ставу другом изреке, делу става трећег изреке којим је делимично усвојен тужбени захтев тужиле и у ставу четвртом изреке.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиле за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Побијаном одлуком у ставу првом изреке утврђена је вредност предмета спора у износу од 3.363.150,00 динара. Ставом другим изреке одбијено је учешће умешача ВВ. Ставом трећим изреке делимично је усвојен тужбени захтев тужиле против туженог и утврђено је да тужилца има право својине са уделом од 1/2 на породичној стамбеној згради у ... (приземље: које се састоји од спаваће собе, дневне собе са кухињом и трпезаријом, купатила, котларнице, две терасе, гараже плус спрат који се састоји од 4 спаваће собе, предсобља, купатила, два балкона) објекат габарита 14,65 x 8,50 м, плус тераса: (0,70 x 1,80) + (3,60 x 1,85), приземље је површине 149 м², спрат је површине 143 м² као ванкњижно тело изграђено на кп бр.... КО ... на јужној страни парцеле као и

право својине на идеалној половини кп бр... површине од 0.05.37 ха, ливада 2.класе уписана у лист непокретности ... КО ... што је тужени дужан признати и дозволити да се тужиља укњижи по основу пресуде као сувласник на 1/2 катастарске парцеле ... КО ... а одбачена је тужба у делу где је тражено да се тужени обавезе да призна и дозволи да се тужиља по озакоњењу породичне стамбене зграде изграђене на поменутој парцели укњижи као сувласник са уделом од 1/2 као и за утврђење да тужени има право својине на идеалној половини на породичној стамбеној згради у ... изграђеној на кп бр... као и на 1/2 парцеле ... КО ... и да се као сувласник са наведеним уделима укњижи код РГЗ СКН. Ставом четвртим изреке обавезан је тужени да тужиљи на име трошкова поступка исплати износ од 428.266,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности пресуде до коначне исплате.

Против наведене одлуке тужени је благовремено изјавио жалбу из које произилази да је побија у ставу другом, четвртом и делу става трећег изреке којим је делимично усвојен тужбени захтев из свих законских разлога.

Тужиља је доставила одговор на жалбу.

Апелациони суд је испитао правилност одлуке у побијаном делу у смислу одредбе члана 386 ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11 са свим изменама и допунама) и налази да је жалба туженог неоснована.

У спроведеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1,2,3, 5, 7 и 9 ЗПП на које другостепени суд пази по службеној дужности нити је одлука захваћена битном повредом одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 ЗПП обзиром да је изрека пресуде разумљива и непротивречна те да су дати јасни и непротивречни разлози о битним чињеницама сагласни садржини доказа изведених у списима предмета.

Правилном оценом изведених доказа првостепени суд је утврдио да су тужиља и тужени преко 20 година били у заједници живота која је трајала до 2016.године када је дефинитивно престала. За време трајања заједнице живота (прво брачне до 2007.године а потом ванбрачне до 2016.године) рођено је двоје заједничке деце: ГГ ...1996.године и кћерка ДД која је рођена 2001.године. У току трајања заједнице живота (ван)брачни партнери су били у радном односу с тим да је тужиља радила на слабије плаћеним пословима где је остваривала зараду од око 1.200 до 1.300 еура а у периодима када није радила примала је социјалну помоћ од око 1.400 еура за себе и децу, док је тужени на различитим радним местима имао примања од 1.500 еура до 2.000 еура с тим да је повремено радио и ван радног односа. Тужиља је обављала кућне послове и бринула о деци те се старала о заједничком домаћинству и свим кућним пословима. Имовина која је обухваћена тужбеним захтевом стечена је за време трајања заједнице живота тужиље и туженог и то: породична стамбена зграда у ... ближе описана у изреци одлуке и катастарска парцела бр... КО ...

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је закључио да су парничне странке заједничким средствима и радом стекли предметне непокретности које представљају њихову заједничку имовину стечену у заједници живота која је трајала до 2016.године. Код оваквог стања ствари доказима изведеним током поступка

није оборена претпоставка о једнакости супружничких удела у заједничкој имовини прописана одредбом члана 180 став 2 Породичног закона да је допринос супружника у заједничкој имовини једнак.

На потпуно и правилно утврђено чињенично стање правилно је побијаном одлуком примењено материјално право и то одредбе члана 171 став 1, члана 180 став 2 и члана 191 став 1 Породичног закона када је одлучено као у усвајајућем делу става трећег изреке. Према члану 171 став 1 Породичног закона који се у овој парници примењује на основу члана 357 Породичног закона, имовина коју су супружници стекли радом у току трајања заједнице живота у браку представља њихову заједничку имовину. Претпоставља се да су удели супружника једнаки (члан 180 став 2 Породичног закона у вези члана 191 став 2 истог закона).

Супротно жалбеним наводима туженог, правилно је првостепени суд пошао од законске претпоставке о једнаким уделима брачних другова у стицању имовине у току брачне заједнице што доказима изведеним током поступка није оспорено, те је утврдио да тужиљи као брачној, односно ванбрачној супрузи туженог припада 1/2 имовине за коју је доказано да је стечена током брака обзиром да тужени током поступка није доказао испуњеност законских услова за одступање од законске претпоставке о једнакости удела супружника прописаних чланом 180 став 2 Породичног закона.

Наиме, тужени истиче у жалби да је тужиља у моменту заснивања заједнице живота била издржавано лице и да није могла доприносити стицању имовине у погледу куповине парцеле и изградње куће јер је живела у заједници са оцем и мајком тужених који су као заједничари морали бити обухваћени тужбом. Овакви жалбени наводи су неосновани обзиром да према утврђеном чињеничном стању произилази да су парничне странке живеле са родитељима туженог до 2001. године након чега су се преселили у Беч где се остваривала њихова заједница живота а да је стицање имовине која је обухваћена тужбеним захтевом отпочело 2005.године када је купљена спорна непокретност (катастарска парцела) да би након тога током 2007.године започела изградња породичне куће. Обзиром да је предмет тужбеног захтева утврђење брачне односно ванбрачне тековине сходно цитираним одредбама Породичног закона није било потребно обухватити родитеље туженог као заједничаре јер у том смислу, у наведеном периоду није постојала породична заједница живота, заједнички рад нити уношење прихода у заједницу.

Такође су неосновани жалбени наводи туженог да је заједница између странака трајала непуне 2 године а да је брак тек касније формално разведен, обзиром да из исказа самог туженог произилази да су странке остваривале заједницу живота све до 2016.године што су у својим исказима потврдили и саслушани сведоци. Истовремено неосновано тужени оспорава остварене приходе и радни стаж тужиље обзиром да је из изведеног доказа -податка о осигурању аустријског социјалног осигурања за тужиљу АА са стањем на дан 05.10.2017.године утврђено у којим је периодима тужиља била запослена, самим тим и осигурана као запослена односно у којим периодима је остваривала примања по основу социјалне помоћи.

Правилно је првостепени суд утврдио чињенично стање на основу доказа

предложених у смислу одредбе члана 308 ЗПП и стога није прихватио извођење доказа читањем уговора о извођењу радова нити вештачења од стране вештака економске струке који докази су предложени након одржавања припремног рочишта и каснијих рочишта за главну расправу а да тужени није учинио вероватним да без своје кривице није могао да их изнесе односно предложи на припремном рочишту. Притом иако је утврђено да је тужени примио износ на име накнаде штете од 12.000 еура у току 2007. и 2008. године изведеним доказима првостепени суд није до неопходног степена извесности могао утврдити да је целокупни новчани износ управо уложен у изградњу и сређивање породичне куће, због чега су неосновани жалбени наводи туженог којима указује да је суд пропустио да цени овај допринос туженог у стицању тековине између супружника током заједнице живота.

Такође су неосновани жалбени наводи туженог да је суд требало да изведе доказ позивањем и саслушањем у својству умешача на страни туженог ЋЋ обзиром да тужени није предложио извођење доказа саслушањем наведеног лица у својству сведока а да је ЋЋ у изјави од 28.10.2020. године истакао да не жели да се меша нити да ступа као умешач у парницу П 1684/19 која се води пред Основним судом у Ваљево све имајући у виду одредбе члана 215 став 2 ЗПП. Истовремено је правилно сходно цитираној одредби првостепени суд оценио да нису испуњене претпоставке за узимање учешћа ВВ као умешача у конкретној парници и одлучио као у ставу другом изреке побијане одлуке. Ово стога што не постоји правни интерес наведеног лица да ступи у парницу обзиром да је основни смисао учешћа умешача у поступку да предупреди евентуално интервенцијско дејство пресуде у будућој парници између њега и странке којој помаже у спору а пресуда може имати ту врсту дејства само ако та странка изгуби парницу и на основу тога стекне одређено право према умешачу што у конкретном предмету није случај. Притом одбијање учешћа наведеног лица у својству умешача у овој правној ствари није допринело непотпуном и погрешно утврђеном чињеничном стању све имајући у виду да тужени није предложио извођење доказа саслушањем ВВ у својству сведока.

Осталим наводима жалбе туженог у погледу утврђења чињеница везаних за остварено право тужиле на кредит не доводи се у сумњу правилност утврђеног чињеничног стања нити законитост донете одлуке обзиром да суд наведену чињеницу није ни узео као утврђену па стога на њој није ни засновао донету одлуку због чега их овај суд није посебно образлагао.

Правилна је и одлука о трошковима поступка супротно паушалним наводима жалбе туженог а првостепени суд је сходно успеху у спору и правноснажно утврђеном вредношћу спора тужили на основу одредбе члана 153 и 154 ЗПП досудио нужне трошкове потребне за вођење ове парнице.

Из изнетих разлога применом одредбе члана 390 и 401 тачка 2 ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Одлуку као у ставу другом изреке овај суд је донео сходно одредби члана 165 ЗПП имајући у виду да трошкови састава одговора на жалбу од стране пуномоћника адвоката нису били нужни за вођење другостепеног поступка те стога нису признати тужили.

Председник већа-судија

Јелена Стојилковић с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић